

Lovász Ferencné Gyuri Fiával

Gyuri fiam és én.

Már jól benne voltam a terhesség hatodik hónapjában Gyurival, amikor divatba jött, hogy megnézzék a vérből az RH-faktor összeférhetetlenséget. Megállapították, hogy RH-összeférhetetlenek vagyunk a férjemmel, Ferivel, de ennek semmi jelentőséget nem tulajdonítottak. Tehát abban a tudatban voltam, hogy ez nem egy rettenetes dolog. Még az utolsó percben is vettek tőlem vért, és nem volt benne ellenanyag. Szüléskor viszont Gyuri oxigénhiányos állapotba került, majd két vagy három nap múlva átvitték a Heim Pál kórházba, mert a vérében az ellenanyag elkezdett nőni. Vércserét csináltak nála, és egy hét múlva kiadták, hogy rendben van. Én soha nem voltam az, aki olyan rettentően rákérdez a dolgokra. És milyen igazam volt! Miért kellett volna nekem a következményeket előre tudni? Tulajdonképpen nem is bánom, hogy nem firtattam. Később az unokanővérem elmondta, hogy ő rákérdezett, és megmondták, hogy vagy szellemi, vagy mozgássérültség fennmaradhat.

Soha nem gondoltam, hogy velem ez megtörténhet. Mikor azt mondták például, hogy az a fontos, hogy a gyerek egészséges legyen, mikor megszületik, akkor énbennem csak úgy átvillant, hogy

már miért ne lenne egészséges? Mintha az emberek túlzottan aggódnának. Ez nekem nagy segítség volt, hogy így gondoltam, mert nem aggódtam előre. Én talán picit misztikus vagyok, mert azt mondtam utólag, hogy nekünk elő volt írva egy fogyatékos gyerek. Mert ha nincs előírva, akkor most az újpesti fogyatékosok otthona nem áll fenn. Lehet, hogy nem függ össze, mindegy, volt ilyen gondolatom. De Gyurinak soha nem volt tisztességes diagnózisa. Akkoriban nem csináltak még koponya CT-t, meg semmit. Azt mondták, hogy értelmi fogyatékos, és el van intézve.